

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ,
МІСЦЕВКОМУ ТА РЕКТОРАТУ КИІВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

№ 20 (263)
СЕРЕДА
24
ЧЕРВНЯ
1964 року

Ціна 1 коп.

Наш Геннадій

Тепер він уже закінчив другий курс. На «добре» і «відмінно». Працює в одному з піонерських таборів під Києвом. Його любовно студенти називають «наш Геннадій». І справді, є за що. Чудовий товариш, активний громадський працівник, проста, звичайна людина. Його здібності особливо розкрилися в цьому році, коли він працював членом студради гуртожитку № 2. Вимогливий, старанний, дисциплінований, Геннадій користувався заслуженою повагою студентів, встигав скрізь — і в навчанні, і в громадській роботі. Нових успіхів тобі, дорогий товаришу!

КАФЕДРА ПІДВОДИТЬ ПІДСУМКИ

18 червня на своєму засіданні кафедра історії КІРС заслухала питання про хід курсових екзаменів з історії КІРС на всіх факультетах і відділах інституту. Виступили викладачі, які розповіли про стан справ на курсах, у групах. Так, у 2 групі 2 курсу фізико-математичного факультету результати такі: 20 процентів відмінних оцінок, 40 — «добре», 40 — «задовільно». Дуже добре достроково склали екзамен студенти, які виїжджають працювати на цілину. Багато студентів значно підвищили свою успішність порівняно з минулим роком. Непогані результати екзамену і в I групі 1 курсу цього ж факультету, де з 26 студентів шестеро одержали «відмінно», дванадцять — «добре», восьмеро — «задовільно».

Значно глибші знання виявили студенти літфаку. За винятком чотирьох студентів, всі першокурсники склали екзамен на «добре» і «відмінно». Особливо слід відзначити відповіді тт. Лагути, Обланського, Римаренко, Ткаченко, Чепурної, Черкас, Виговського, Гаврилюк, Денисенко, Єреп, Кучеренко, Козюк, Коломієць. Гірше справи з ти-

ми студентами, які працювали в період сесії в піонерських таборах. Окремі студенти, як Собачко, Кияниця, не були допущені до екзамену, бо не склали всіх заліків.

Порівняно з минулим роком краще склали екзамен студенти I курсу педагогічного факультету, однак тут зроблено не все для оволодіння предметом, про що свідчать шість незадовільних оцінок. Глибокі знання виявили студенти других курсів, які відповідали на екзамені тільки на «добре» і «відмінно».

Послабили вимогливість до себе студенти вечірнього фа-

культету. Переважна більшість із них обмежилися скромною «трійкою», є також чимало незадовільних оцінок. Подібні наслідки і на заочному відділі інституту.

На екзаменах виявилася переважна роль комуністів. Абсолютна більшість із них відповідала добре. Відмінні оцінки одержали переважна кількість членів студентських наукових гуртків. Це ще раз показує, що самостійна робота і глибоке вивчення матеріалу в гуртках має велике значення у підготовці до екзаменів.

Викладач А. САПОЖНИКОВ.

НА ЕКЗАМЕНІ З ЛОГІКИ

Екзамен з логіки успішно склали студенти II курсу відділу дошкільної педагогіки. Незважаючи на дещо скорочений курс, студенти у переважній більшості глибоко оволоділи знаннями законів і форм логічного мислення, що матиме важливе значення у їх практичній роботі. Особливо слід відзначити відповіді студенток А. Ващенко, З. Гончаренко, Л. Горголь, В. Загородньої, А. Коваленко, Л. Марусенко, А. Нерієвської, О. Полесик, В. Перев'язко, Н. Русанівської, А. Ухінної, О. Шерстюк, З. Антоненко, Л. Дрозд, В. Костенко, С. Сінько, В. Хізмінської, М. Човгаленко і багатьох інших. Вони

не тільки виявили глибокі знання з теорії, але й вміння вирішувати логічні задачі, пов'язувати знання логіки з діалектичним матеріалізмом, психологією та іншими науками. Проте окремі студенти, переважно ті, що недостатньо відвідували практичні заняття, відповідали невпевнено, особливо з розділів «Поняття», «Судження», «Силлогізм». Це ж у найбільшій мірі стосується студентів III курсу російського відділу загальнонаукового факультету. Знову ж таки основною причиною цього було незадовільне відвідування студентами занять.

П. І.

У СІТЦІ ПОЛІТИЧНОЇ ОСВІТИ

За зв'язок теорії з життям

Партком в своїй діяльності завжди надавав великого значення ідеологічному вихованню серед викладачів і працівників інституту. У поточному навчальному році мережею політичного навчання охоплено понад 200 осіб, які навчалися у таких гуртках і семінарах: з сучасних проблем природознавства, з основ наукового комунізму, з

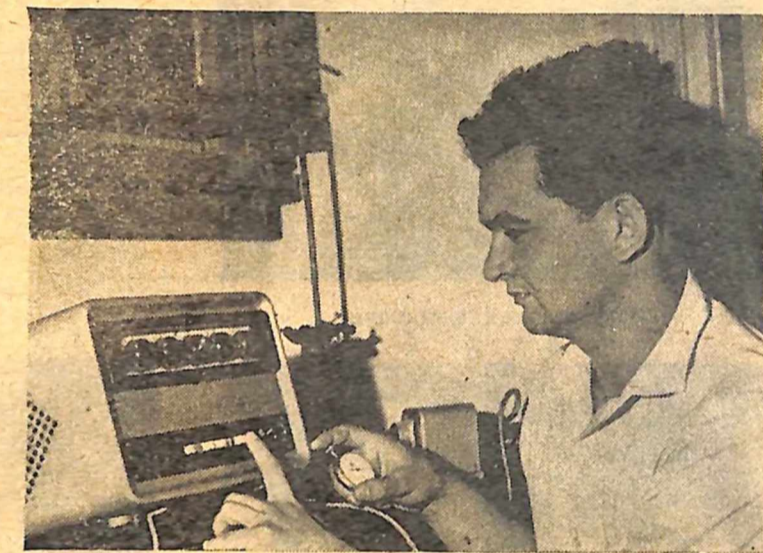
філософії, з проблем марксистсько-ленінської естетики, по вивченню основ комуністичного виховання, історії КІРС, політекономії, поточної політики. На заняттях цих семінарів і гуртків піднімалося багато питань, які безпосередньо сприяли не тільки політичній підготовці викладачів і працівників кафедр, але і піднесенню їх фахової

майстерності. Особлива увага була звернена на вивчення рішень червеневого Пленуму ЦК КІРС (1963) та липневого Пленуму ЦК КП України (1963). Цикл занять було присвячено вивченню матеріалів грудневого Пленуму ЦК КІРС та грудневого Пленуму ЦК КП України (1963), а також лютого Пленуму ЦК КІРС (1964) «Про боротьбу КІРС за згуртованість міжнародного комуністичного руху».

Підсумкам навчання в системі політичної освіти була присвячена теоретична конференція учасників гуртків і семінарів, яка відбулася 18 червня. Її відкрив завідуючий кафедрою історії КІРС доц. П. Бакуменко, який підвів підсумки роботи, визначив завдання, які стоять на майбутній рік. Учасники конференції заслухали і обговорили доповіді професора М. Давидова, викладачів В. Колик, В. Іванюшева, в яких було з'ясовано марксистсько-ленінське розуміння окремих злободенних проблем сучасної науки. Учасники конференції висловили побажання ще тісніше поєднувати політичне навчання з удосконаленням фахової кваліфікації, а також щодо поліпшення організаційних форм і методів роботи у мережі політичної освіти.

Підведено підсумки роботи філософського семінару з основ наукового комунізму, яким керує Є. Є. Кастеллі. Багато нового, цікавого дізналися викладачі кафедри іноземної мови на заняттях семінару. Вони не тільки виступали з доповідями, рефератами, але й брали активну участь у їх обговоренні. Часто на семінарах зав'язувалися суперечки з окремих питань міжнародного комуністичного руху, що сприяло глибокому засвоєнню і творчому використанню вивченого матеріалу. Велику допомогу в цьому надала викладачам доц. Кастеллі. На фото: іде заняття семінару.

Багато зусиль докладають третьокурсники 31 групи фізиків до того, щоб успішно скласти екзамен. Особливо важливим при цьому є успішне проведення лабораторних занять, де теоретичні знання закріплюються практичними дослідженнями. На фото: студент В. Коваль працює над питанням про радіометричні вимірювання за допомогою установки Б-3.

У ЦЬОМУ РОЦІ—ДО АСПІРАНТУРИ

У цьому році наш інститут набирає аспірантів по спеціальностях: історія КІРС, діалектичний і історичний матеріалізм, політична економія, функціональний аналіз і теорія функцій, диференціальні і інтегральні рівняння, обчислювальна математика, математичний аналіз, геометрія і топологія, теоретична кібернетика, теоретична і математична фізика, фізика напівпровідників, теплофізика, методика викладання фізики, методика викладання математики, методика викладання української мови, українська мова, російська література, українська радянська література.

Наукова частина інституту.

ОСТАННІЙ ДЗВІНОК

ВИКЛАДАЧАМ ВЕЧІРНЬОГО

Навчали ви нас вечорами,
Коли потрібно відпочити
всім.
Як ми, своїх дітей ви
дома залишали,
Віддавши нам той час,
що мав належати їм.
Багато фільмів ви
неодивились,
Концертів не дослухали,
З любимими не стрілись,

Справ невідкладних
скільки не зробили!
Адже ви нас учили.
Ми вам турботи додали
Удвоє більш, ніж треба,
І зайві зморшки, може,
в серці біль...
За світло знань й думки
ясні, як небо,
Спасибі, рідні, і низький
уклін.

М. КАНЕВСЬКА.

Є В НАС І ВЕСЕЛІ, І ВІНАХІДЛИВІ!

Не так давно центральна телестудія розпочала хорошу справу — був організований Клуб веселих і винахідливих або скорочено — КВН. Він здобув за цей час широку популярність у мільйонів телеглядачів в усіх кутках нашої Батьківщини. Основними учасниками Клубу стали студенти вузів Москви та інших міст. Багато творчої думки, молодечого запалу, невечірньої енергії доклали вони, щоб їх виступи допомагали телеглядачам весело відпочити, цікаво провести вечір. Згодом у цю хорошу справу включилися студенти фізико-математич-

ного факультету нашого вузу. Чи вдасться? Чи зможемо? з'явилася інтригуюче оголошення такого змісту: «Всі цікаві ідеї надсилайте в деканат». Це був початок, ініціатором якого стала студентка V курсу, секретар деканату Лариса Козаченко. Ідеї було багато, але основне чекало попереду. Як же зрушити з місця, запалити молодь?

Ю. Змієв та Л. Козаченко. Початок вечора був багатообіцяючим. Були цікаві репліки, діалоги, сценки, але скоро все звелось до змагання в художній самодіяльності. До того ж нічого нового тут ніхто не побачив, адже повторювалися номери, які виконувалися раніше на вечорах, оглядах. Тому й цілком закономірно болітники викинули плакат «Скільки можна?». Команди немов забули, що це зібрався клуб веселих і винахідливих, звівши всю зустріч до огляду давно відомих танців, пісень тощо. Навіть і в оригінальних номерах не все було на належному рівні. Так, на питання, чим відрізняється першокурсник від п'ятикурсника, команда математиків розпочала довгу і нудну розмову про складання екзаменів. Не допомогли тут навіть намагання надати цьому діалогові сценічності. Дуже мало було справді студентського, самобутнього, відчувалася невпевненість, що, звичайно, пояснюється новизною розпочатої справи, недостатністю її організаторів і учасників. Про те, що студенти вміють і хочуть продовжити її, свідчила хоча б пісня, складена ними, музику до якої написала студентка Т. Богмат. Гарно було виконувати її, немов крила вирости від впевненості, що «ми теж можемо».

Іде «педрада».

ЦЕ — СТУДЕНТСЬКА ДРУЖБА

Навчаються на одному факультеті і курсі, живуть в одній кімнаті. Різні характери, уподобання, з різних кінців України приїхали вони три роки тому до нашого інституту. Тут стали «дошкільнятами», тобто студентами відділу дошкільної педагогіки. Пройшло небагато часу і дівчата зрозуміли, що це їх покликання. Здружилися в навчання, спільній громадській роботі. Так створився маленький студентський колектив. Про нього наш репортаж, який підготував В. Тимошенко.

Фото № 1. Сьогодні у них «педрада», своєрідне підведення підсумків роботи, обговорення планів на майбутнє. Всі готові до екзаменів. Кожне питання глибоко вивчене, проте не завадить всім разом і повторити, і нагадати. Доповідає кожен по черзі. Всі останні слухають, дають зауваження, поправляють, щоб не було жодних сумнівів. Суворі, допитливі, вони не потерплять легковажності у підготовці до екзамену. Іноді «педрада» перетворюється

у суперечку — важливу, потрібну саме тепер, адже потім невірніше, незрозуміле може таким і залишитися. Жодних прогалин у знаннях, все треба знати! — цього девізу свято дотримуються подруги.

Фото № 2. До екзамену залишилося кілька годин. У гуртожитку № 2 тиша, сонце тільки з'явилось із-за обрію. Дівчата вважають, що це найкращий час для того, щоб востаннє переглянути пройдене, як кажуть, на свіжу голову. Тиша і в скверіку, де вони зібралися. Як це добре, що вони готувалися систематично — тепер тільки переглянути ще раз і все відновлюється в пам'яті. Останні прочитані сторінки, останні зауваження, бо часу мало, треба використати кожну хвилину. Здається, все. Тепер можна йти.

Фото № 3. Ось і екзамен. Відповідає Світлана Родіна, комсорг групи, яку дівчата любовно називають своїм духовним наставником. Недаремно вони так сумлінно готувалися. Чітко, глибоко, переконливо Світлана дає відповіді на поставлені з педагогіки питання. Тому й задоволена викладач О. Лещенко, тому й оцінила її знання на «відмінно». Не відстали від неї і подруги. Їх відповіді також порадували викладача.

Фото № 4. Задумалася Василина Паламарчук, задивившись на статую знедоленої дівчини. Дві різні долі стали поряд. Дві дівчини. Шевченківська і сучасна. Одна — нещасна, безправна, в усій її постаті саме горе, біль, безпросвітна нужда. Як давно це було. Аж не віриться... Друга — щаслива, радісна, піднесена, замріяна. Обидві однаково чарівні, але які ж різні!

Фото № 5. Внизу рідний Славутич. Люба Войтенко сама з Полісся, але від усієї душі полюбила цю могутню ріку. Тут, на березі, з'являється стільки чарівних мрій. Здається, що в тебе виростають крила і хочеться кудись летіти, творити щось незнане, ніким небачене. Манить далечина, голубіє синій Дніпро.

Фото № 6. Екзамени складено. І як приємно відпочити, прочитати хорошу книгу. У Ніни Дідківської в руках томик віршів Е. Межелайтиса, Гаряче, проникливо звучать рядки з вірша «Человек».

Фото № 7. Сьогодні на беріг Дніпра прийшли всі разом. Ніна Дідківська, Раїя Крижанівська, Світлана Родіна, Люба Войтенко, Василина Паламарчук закінчили третій курс. А завтра завтра вони їдуть на місячну педагогічну практику в педучилища, школи, дитсадки. Щастя вам!

Замріялася...

Читають Е. Межелайтиса.

Над Дніпром.

Залишилося кілька годин.

Відповідає Світлана Родіна.

Дві долі.

Перемогла на змаганні команда математиків, але, треба сказати, не без допомоги свого «ведучого» Л. Козаченка, яка як тільки могла, допомагала «своїм». Тому й хотілося б надалі уникнути такого становища, коли ведучі занадто «боліють» за свою команду, допомагають їй. Вони повинні бути, як і члени журі, безпристрасними, чого на нашому першому вечорі веселих і винахідливих, на жаль, не було.

Хорошу справу розпочали студенти і викладачі. Хай перший вечір мав багато недоліків, але не треба забувати, що він був першим. Головне, що молодь виявила бажання продовжити почату справу, серйозніше готуватися до змагань, урізноманітнювати програму, запозичувати досвід студентів інших вузів. Було б щопогано, коли б студентів-фізиків і математиків підтримала молодь інших факультетів, щоб у недалекому майбутньому організувати вечір всього інституту.

Наш кор.

Петро ІГНАТЕНКО

* *

Тебе любив... Тебе я так любив,
Як більш ніхто любити так
не зможе...
Неначе у весняний сад забрів
Й безтямно тану в пристрасній
знемозі.

Моя любов — моя болюча мить,
Цілющі соки, ніжний запах
м'яти.
Черпав снагу я, щоб для тебе
жити,
І упивався нею, щоб тебе ж
кохати.

Моя любов — як пісня солов'я,
Жагуча радість ніжна,
недоквітла.
Тебе любив, тягнувся серцем я,
Як у темниці в'язень тягнеться
до світла.

Як чистої джерельної води
Солодко прагнуть спрагли губи.
Тебе любив... Тебе я так любив,
Як більш ніхто ніколи
не полюбить.

Редактор П. ХРОПКО.

НА СТИПЕНДІЮ

Приїхав студент додому з клунком за плечима. Зустріла його мати та й руками сплеснула:

- Чого ж ти, синку, такий худючий?
- На стипендію склав, мамо.
- А що ото привіз?
- Товариша свого.
- Чого ж він у клунку?
- Бо на підвищену склав?